

m

Ben van Ooijen ?@BenvanOoijen Deze #zomer zullen naar verwachting 2,6 miljoen buitenlandse toeristen hun vakantie bij ons gaan doorbrengen!

STEN ?@stennuman Nog ff 2 toetsen beunen! En dan nog boeken inleveren en rapport ophalen, dan #zomervakantie

Jannie ?@bestgenog Nieuwe week, prachtig weer en ik start met late dienst #zomerweer = heerlijk

Schouten & Nelissen ?@Versterk_jezelf Weg zonder #stress? Tip om te onthaasten voordat u met #vakantie gaat: zet uw 'out-of-office reply' één week langer aan!

Marian Propstra ?@marianpropstra Vanavond coalitieën met VVD, CDA, D66 en SP #Stateneden en #Gedeputeerden. Afsluiting politieke seizoen #PZH #koetjesenkalfjes #reccs

Leer buurtgenoten kennen via de camera

Buurtbewoners in de Amsterdamse wijk Nieuw-West krijgen gratis les in fotograferen. Behalve verrassende 'sociale fotografie' levert het nog iets op: een sterkere band tussen buurtgenoten. **Monica de Ruiter** ging kijken.

In de Amsterdamse 'krachtwijk' Nieuw-West loopt sinds mei 2010 het driejarige fotografieproject *West Side Stories*, georganiseerd door fotomuseum Foam in Amsterdam. Buurtbewoners krijgen gratis fotografieworkshops.

Lisa Kleeven (30) is projectcoördinator van *West Side Stories* en educatief medewerker van Foam. Ze vertelt: „Eind 2009 wilden we fotografiecurssussen geven op scholen in Oud-West. Kinderen uit deze wijk komen niet zo snel naar het centrum van de stad, of naar het museum, ook door de afstand. Bij nader inzien wilden

we liever iets doen voor de hele buurt, niet alleen voor scholen. Met een vaste locatie in een buurthuis aan het Confuciusplein gingen we van start.

Ze begonnen meteen workshops aan te bieden, maar buurtbewoners bleken moeilijk bereikbaar. Een groot aantal mensen had geen mailadres of zelfs maar een computer thuis. Medewerkers gingen daarom letterlijk langs de deuren, aanbellen bij mensen thuis.

Kleeven: „In het begin keek iedereen nogal de kat uit de boom, ze dachten dat we een woningbouwvereniging waren. We begonnen

met één workshop per maand. Dat aantal is inmiddels verdubbeld.”

De cursisten krijgen les onder begeleiding van museumdocenten die speciaal zijn opgeleid door Foam. Ook bekende fotografen die exposeren in het museum, zoals Dana Lixenberg, geven gastworkshops aan de bewoners. „Goed leren kijken” is een belangrijk doel van de lessen, naast simpele praktische technieken aanleren op digitale camera's.

Maar het gaat bij dit project bepaald niet alleen om de kwaliteit van de fotografie. Kleeven: „Als je goed leert kijken, heeft dat effect

op hoe je je eigen leefruimte ziet – of het nu een plein, of je buurvrouw is. Daar richten we de opdrachten ook op. Het scherp je blik, verbreedt je horizon. Je leert elkaar anders kennen. Het verbindt mensen. Belangrijk is ook dat alles wordt nabesproken in de groep. Dat levert allerlei nieuwe contacten in de buurt op.”

West Side Stories schenkt de resultaten van het project aan de buurt: er hangen billboards op het plein, foto's in de winkeltalages, en na afloop zijn de foto's van workshops te bekijken in het buurthuis aan het Confuciusplein.

Elkaars model

Buiten regent het, binnen zit Sevda Gul (14) zenuchtig op een poef. Ze verbergt haar gezicht achter haar zwarte halflange haren. Ze wacht op Truus Schutte (84), haar workshoppartner. Ze gaan elkaar straks fotograferen. Om beurten zullen ze elkaars model zijn.

Via haar huiswerkklas hoorde Sevda Gul van de workshop portretfotografie 'Jong & Oud in Nieuw-West'. Het leek haar leuk mee te doen. Even later komt Truus Schutte binnen, met verregende korte grijze krullen. „Sorry dat ik te laat ben, het was een chaos, ik moet straks ook nog naar de verjaardag van mijn kleinzoon.” Ze drinkt wat water. „Laat mij maar als eerste de fotograaf zijn”, zegt ze en dirigeert Gul kordaat van haar poef af. „Vooruit met de geit, meid. Ga daar maar staan, voor die glazen kast.” Gehoorzaam gaat Gul in haar strakke spijkerbroek en hoody met roze glitter voor de kast staan. Ze pakt wat glazen. Mevrouw Schutte klikt. Haar handen trillen: „Ik zie niks”, moppert ze. De inspiratie is er nog niet echt.

„Is er een ruimte waar je zelf graag bent, Sevda?”, vraagt docent Anne van der Weijden (27), docent van fotomuseum Foam, die het project begeleidt. „Ja”, zegt Gul en snel loopt ze een trapje af, naar haar kamer. Er zitten overal vlinders op de muren. Schutte heeft

moeite met de trap en staat dan onwennig met de camera in de roze kamer. „Hoe wil je op de foto, Sevda?”, vraagt ze. „U mag beslissen, hoor”, zegt Gul. Schutte zucht: „Maakt mij niet uit, kind.” Gul gaat liggen op haar bed met een boek. Schutte gaat even naast haar zitten en klikt: „Oh, die is bewogen. O ja, nu heb ik hem, dat kussen is leuk achter haar hoofd. Ik las toen ik jong was ook veel hoor”, vertelt ze, „maar ik kreeg dan altijd op mijn kop. Dus hield ik op.” Gul kijkt verbaasd. Ze houdt van lezen en leren. Later wil ze „hartchirurg worden”.

Terug in de woonkamer worden de rollen omgedraaid. Schutte is nu het model, in haar lange beige rok. „Zal ik een dansje doen?” vraagt ze. „Ik hou van volksdansen.” Ze schuift een rondje door de kamer. „Ik kan ook linksom, hoor”, zegt ze. Gul klikt wat met de camera. Van der Weijden grijpt in: „Sevda, probeer eens van laag. Of van heel dichtbij.” Dan zoomt ze in en duikt op de oude gerimpelde handen achterop Schutte's gebogen rug. Die staat even stil.

Kunstenaar

Een tweede koppel is samengebracht omdat het een gemeenschappelijke kunstenaarsachtergrond heeft. De atelierwoning van Yorinde Diepstraten (17) staat in een zonovergoten stuk bos aan de rand van de stad. Diepstraten wil later graag fotograaf worden. Haar workshoppartner, Dirk den Hertog (60), komt al snel het terrein opslenteren, met lange grijze baard en helblauwe ogen: „Zo vaak gebeurt het niet dat je een keer bij een jongere op bezoek komt. Ik ken deze plek nog uit de kraakbeweging. Het is hier prachtig. Het ruikt ook zo lekker.”

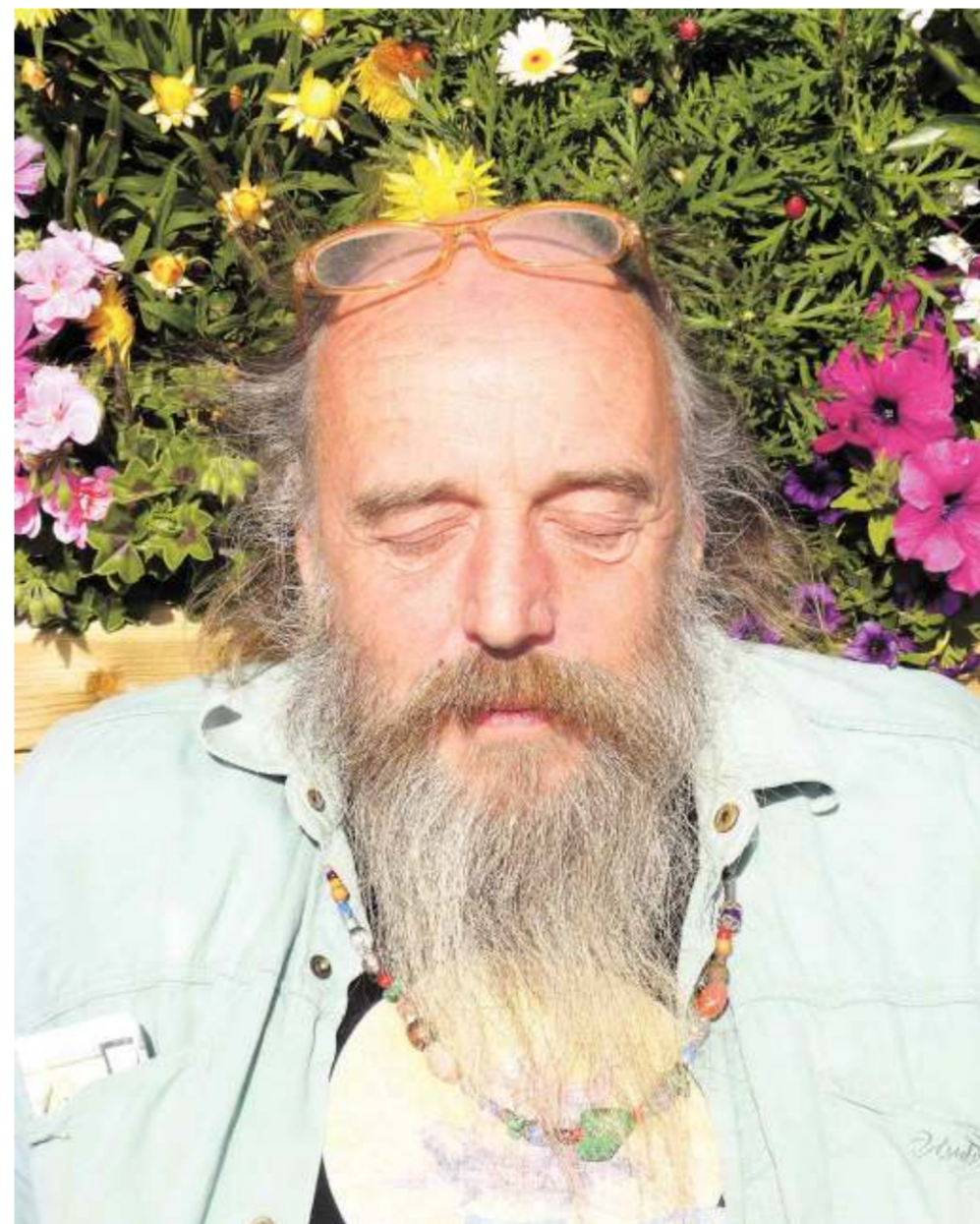
Om hen heen zijn veel bomen, boomhutten, boten, woonwagens. „Een overvloedig aanbod aan bijzondere decors”, lacht docent Van der Weijden. Deze keer is de jonge Diepstraten als eerste de fotograaf en zet haar zestigjarige fotomodel meteen op een wiebelig vlot. Dat gaat niet lekker. Op de kade ligt ook een roestige rode boot op zijn kop. Den Hertog gaat er uit zichzelf op liggen. „Mmm, dit is lekker warm, kan ik even uitrusten, ben nog moe van gisteravond.” Diepstraten lacht, ze maakt handig gebruik van het moment. Ze rent, bukt en buigt in haar strakke spijkerbroek met gaten om haar model heen. Ze wil later het liefst werken als fotograaf voor *National Geographic*. „Als kunstenaar moet je alles alleen doen, ik doe liever dingen in opdracht en samen.”

Tussen de foto's door rookt Den Hertog een shaggie en denkt mee. Hij heeft zelfs verschillende outfits meegenomen. „Zal ik nu die blauwe blouse aandoen? En wil je een foto van mij maken tussen de bloemen?” Hij gaat liggen in het gras. Even later fotografeert hij Diepstraten in haar eigen kamer, poserend op haar hoogslaper. „Grappig, bij deze twee hoef ik helemaal niets te zeggen”, zegt docent Van der Weijden.

Tentoonstelling

Alle koppels kiezen ieder aan het einde van de middag een favoriete foto uit voor de tentoonstelling. Ze bedenken ook een zin erbij die iets zegt over de ander. Dat is lastiger dan het lijkt. Yorinde Diepstraten kiest de foto van Dirk den Hertog tussen de bloemen. „Ik dacht dat ik een oud opaatje zou ontmoeten, maar hij geniet, gaat relaxed door het leven, een jointje, feestje, shaggie, de natuur. Hij denkt ook veel na en schrijft alles op.” Bij zijn foto zet ze: 'Gestrand in zijn gedachten.' Den Hertog kiest voor de foto van Diepstraten op haar hoogslaper. „Ze hield toch van bomenklimmen?”

Sevda Gul vindt op haar beurt de close-up van de gevlekte oude handen van Truus Schutte het mooiste. „Ze is ook nog zo actief!” Dan weet ze wat ze cronder zet: „Mijn leven is nog niet voorbij zolang ik het vasthoud.”

Boven: Yorinde (17) gefotografeerd door Dirk (60). Onder: Dirk gefotografeerd door Yorinde.

De vakantie van het 'hoofd kamermeisjes'

Ik ga naar mijn huisje met een goed gevulde drankkast

Naam: Paloma Diaz Crespo (47)

Is: hoofd van de kamermeisjes.

Werk: bij vijfsterrenhotel Villa Magna in Madrid

„Ik ga zelf in de laatste week van juli en drie weken in augustus op vakantie. Het liefst zou ik naar Tibet gaan. Ik ben heel erg van de zen: van onthaasten, alle sleur van thuis vergeten, het leven bespiegelen. En hoog in de Himalaya heeft mijn mobiel tenminste geen bereik, als mijn werk weer eens belt met een vraag.

„Ik ga niet naar Tibet, maar naar ons huisje in de provincie Ávila. Mijn oudste, een dochter van twintig, heeft met alleen maar negens haar opleiding gehaald. Zij gaat dat nu met haar vriendje vieren aan de kust. Ik ben dus met mijn man en jongste kind, een zoon van zestien, die juist is blijven zitten. We gaan vooral om te ontspannen na een druk jaar. Ik heb daar een goed gevulde drankkast staan. In de kleine moestuin drinken we bierjes en mojito's en hebben we een hangmat.

„Mijn ouders hadden een tweede huis in La Mancha, de streek waar mijn familie oorspronkelijk vandaan komt. Als kind ging ik elke zomer een paar weken terug naar *el pueblo*, hun dorp. Maar nu mijn ouders zelf ouder zijn, gaan ze niet meer.

De vakantieperiode brengt topdrukke in de toerismesector. Mensen die werken in hotels, restaurants, langs stranden, als gids in steden of natuurgebieden – wanneer gaan ze zelf met vakantie en waarheen? Deel 1 van een serie.

„Wij moeten in februari onze vakantievoorkeuren voor de zomer doorgeven. Vervolgens maken we een rooster, zodat we een goede mix hebben van ervaren kamermeisjes en invalkrachten die we inhuren via een uitzendbureau. Dit is een luxe vijfsterrenhotel, dus we moeten constant kwaliteit bieden.

„Er is tegenwoordig zoveel pessimisme in Spanje. Mensen die klagen dat ze geen geld en geen werk hebben. Maar ik heb geen managementcursus nodig om mijn personeel te motiveren. Ik houd iedereen scherp door genegenheid voor ze te tonen en veel met ze te lachen. Dat maakt dat iedereen zijn werk met plezier doet.”

Tekst & foto Merijn de Waal

STRAATBEELD

Foto ingestuurd door **Wim Jongejan, Woerden**: „Enige tijd terug werd met enige publiciteit een openbaar toilet in gebruik genomen in het centrum van Woerden. Helaas, zoals dat vaker gaat met dit soort voorzieningen, raakte deze defect. De aangeplakte tekst spreekt boekdelen.”

In deze rubriek staan foto's waarop sporen van de mens in de publieke ruimte zichtbaar zijn gemaakt in afbeeldingen, teksten en kunstzinnige uitingen. Stuur uw foto plus toelichting naar men-@nrc.nl.

Het katern **Mens&** verschijnt in de zomermaanden juli en augustus niet als bijlage, maar in verkorte vorm in het eerste katern van de krant.

Boven: Sevda (14) gefotografeerd door Truus (84). Onder: Truus gefotografeerd door Sevda.

2012: 'Jaar van solidariteit tussen generaties'

De Europese Unie heeft 2012 uitgeroepen tot 'jaar van actief ouder worden en solidariteit tussen generaties'. Hiermee wil de EU bijdragen aan integratie van mensen uit verschillende generaties en actief ouder

worden. Ook wil de EU praktijkvoorbeelden van een actief ouder leven verspreiden. Alle 27 lidstaten doen mee. Voor activiteiten: zie www.europa-nu.nl